

שעת סיפור סיפורי המקדש

נקדימון בן גוריון

תנו רבנן: פעם אחת עלו כל ישראל לרגל לירושלים ולא היה להם מים לשתות. הלך נקדימון בן גוריון אצל הגמון אחד, אמר לו: הלוויני שתיים עשרה מעיינות מים לעולי רגלים, ואני אתן לך שתיים עשרה עינות מים. ואם איני נותן לך - הריני נותן לך שתיים עשרה ככר כסף. וקבע לו זמן.

כיון שהגיע הזמן ולא ירדו גשמים, בשחרית שלח לו: שגר לי או מים או מעות שיש לי בידך. שלח לו: עדיין יש לי זמן, כל היום כולו שלי הוא. בצהריים שלח לו: שגר לי או מים או מעות שיש לי בידך! - שלח לו: עדיין יש לי שהות ביום. במנחה שלח לו: שגר לי מים או מעות שיש לי בידך - שלח לו: עדיין יש לי שהות ביום. לגלג עליו אותו הגמון, אמר: כל השנה כולה לא ירדו גשמים, עכשיו ירדו גשמים? נכנס לבית המרחץ בשמחה. עד שהאדון נכנס בשמחתו לבית המרחץ נקדימון נכנס לבית המקדש כשהוא עצוב. נתעטף ועמד בתפלה, אמר לפניו: רבונו של עולם! גלוי וידוע לפניך שלא לכבודי עשיתי ולא לכבוד בית אבא עשיתי, אלא לכבודך עשיתי, שיהו מים מצויין לעולי רגלים. מיד נתקשרו שמים בעבים, וירדו גשמים עד שנתמלאו שתיים עשרה מעינות מים והותירו.

עד שיצא אדון מבית המרחץ נקדימון בן גוריון יצא מבית המקדש. כשפגעו זה בזה אמר לו: תן לי דמי מים יותר שיש לי בידך. - אמר לו: יודע אני שלא הרעיש הקדוש ברוך הוא את עולמו אלא בשבילך. אלא עדיין יש לי פתחון פה עליך שאוציא ממך את מעותי, שכבר שקעה חמה, וגשמים - ברשותי ירדו. חזר ונכנס לבית המקדש, נתעטף ועמד בתפלה, ואמר לפניו: רבונו של עולם! הודע שיש לך אהובים בעולמך! מיד נתפזרו העבים וזרחה החמה. באותה שעה אמר לו האדון: אילו לא נקדרה החמה - היה לי פתחון פה עליך שאוציא ממך מעותי. תנא: לא נקדימון שמו, אלא בוני שמו, ולמה נקרא שמו נקדימון - שנקדרה חמה בעבורו.

המקור לסיפור:

תענית י"ט

כל הזכויות שמורות

המדרשה לידע המקדש

המדרשה לידע המקדש 02-9666177

רחוב יפו 234 ירושלים. 943831

דוא"ל: yeda.mikdash@gmail.com אתר אינטרנט: www.hamikdash.org.il ע.ר. 580223873